El feliuet

«Caldria fer un any especial d'aquí a dos per recordar la memòria del sapastre que des de Madrid va decidir que calia enter rar l'invent»

Avui fa 125 que vam ser més moderns del que ens pensàvem. Tan acostumats com estem en aquestes comarques que les carreteres de tartanes i vehicles rodats siguin pedreguers inacabats, fa 125 anys algú va tenir a bé pensar que un trenet de via estreta que connectés Girona amb Sant Feliu de Guíxols i, per mimetisme, posteriorment Girona amb Olot, seria un invent d'allò més modern. Tan modern que fa 48 anys algú va decidir que ho era massa per un ter ritori acostumat que decideixin per ell els que viuen lluny. De fet, més que celebrar el primer viatge del Feliuet, caldria fer un any especial d'aquí a dos per recordar la memòria del sapastre que des de Madrid va decidir que calia enter rar l'invent.

Ara que es torna a parlar del baixador del TAV a l'aeroport per tal de transformar-lo en la quarta pista del Prat; avui que les cues estiuenques per accedir a la Costa Brava són inhumanes i que per pujar a la Garrotxa les opcions segueixen passant per una sola car retera, l'opció d'una llançadora que connecti l'anella de les Gavar res amb la Garrotxa i l'aeroport de Girona seria vista com una de les opcions més sostenibles i amb més futur. La tècnica actual permetria emprar els trams de via d'alta velocitat per multiplicar l'eficàcia de la xarxa, disminuir els quilòmetres a construir i reduir, per interès comú, el trànsit rodat a les carreteres inacabades. Molts països del món, especialment al nord d'Europa, preocupats per una gestió sostenible del territori, han optat pels trens de via estreta, tramvies metropolitans o tramvies verds per sacsejar la qualitat de vida, l'economia i el futur d'àrees semblants a la nostra.

L'any 1882 va ser el capital i la iniciativa privats els que van creure en una opció favorable per Girona. Potser ara torna a tocar que sigui la voluntat del territori la que propiciï un pas enrere per ser molt més moderns del que Madrid i Adif ens volen deixar ser.

Dir que no es pot sense intentar-ho és de covards.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/06/27/feliuet/853771.html?utm_source=rss